

зростання грошових агрегатів. Центральні банки проголошують лише довгострокові цілі (стабільне зростання економіки, висока зайнятість, низька інфляція) і встановлюють для себе проміжні орієнтири, виконання яких є першочерговим щодо змін економічної ситуації.

Проаналізувавши можливі режими монетарної політики, можна дійти висновку, що режими таргетування грошових агрегатів і таргетування інфляції в основному використовують країни з розвинутою економікою. Країни, що розвиваються обирають політику прив'язки валюти до долара. Практика минулих років показує, що надто жорстка прив'язка, або повна заміна грошей іноземними є зовсім неефективною і заганяє країни з нестабільною економікою в кризове становище, робить їх повністю залежними від світового стану.

Задля запобігання кризи в майбутньому доцільно відмовитися від фіксованого валютного курсу на користь плаваючого. Іншою альтернативою для країн з ринком, що розвивається, може бути також політика таргетування грошових агрегатів, позитивними моментами якої є простота, прозорість і доступність інформації для населення.

Стосовно України, то на даний час НБУ вводить режим інфляційного таргетування [5]. Проте інфляційні процеси самі по собі не контролюються центральним банком. Під час економічних потрясінь більш важливу роль у динаміці інфляції починають відігравати немонетарні чинники, а інструменти, доступні для центрального банку, в цих умовах часто є недостатні для досягнення запланованих параметрів [1, с. 87]. Після досягнення більш низьких темпів інфляції на зміну цін значно зростає вплив курсу, структурних змін в економіці і в цінах, зовнішніх шоків. За цих обставин стратегія монетарної політики Національного банку України має бути спрямована на підтримання валютно-курсової стабільності (контрольоване плавання курсу) як основи ефективної організації грошового обігу в країні. Перехід до більш вільного режиму неможливий, адже економіка не стабільна і залежить від курсу долара, з іншого боку його регулювання ще сильніше може призвести до руйнівних наслідків у разі світової кризи, як це було з країнами в Латинській Америці.

Література:

1. Андрюшин С. Денежно-кредитная политика центральных банков в условиях глобального финансового кризиса / С. Андрюшин, В. Кузнецова // Вопросы экономики. – 2010. – № 6. – С. 69-87.
2. De Facto Classification of Exchange Rate Regimes and Monetary Policy Frameworks [Електронний ресурс] // IMF. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: www.imf.org/external/np/mfd/er/2016/eng/0408.htm.
3. Garber P. Hard-Warring to the Dollar: From Currency Board to Currency Zone / P. Garber // Global Markets Research. – London: Deutsche Bank, 1999.
4. An annual report report on Exchange arrangement and Exchange restrictions [Електронний ресурс] // IMF. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.imf.org/external/pubs/nft/2014/areaers/ar2014.pdf>.
5. Монетарна політика [Електронний ресурс] // НБУ – Режим доступу до ресурсу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=875457

Бадьїна А.В.

«Облік і оподаткування», 5 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування Ходзицька В.В.

ДОХОДИ ТА ЇХ ВИЗНАННЯ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ

Вивчення доходів підприємства полягає в тому, що в умовах становлення та розвитку ринкової економіки, удосконалення організаційних форм сучасного бізнесу, організація обліку аналіз господарської діяльності підприємств та організацій набуває особливо важливого значення. Дані поточного обліку та звітності самі по собі не можуть

дати відповіді на запитання багаточисленних користувачів ділової інформації. Ці дані повинні бути оброблені за допомогою спеціальних прийомів, що застосовуються в аналізі та аудиті, щоб отримати потрібні дані про економічне становище господарства, що дозволяє керівництву приймати економічно обґрунтовані управлінські рішення.

В аудиторській практиці України мається певний досвід щодо складання і розвитку технології обліку і аудиту доходів підприємства. Важливий внесок в розгляд даного питання внесли і науковці нашого університету, які презентували такі роботи: Петрик О.А. «Аудит: методологія і організація: Монографія»; В.Я. Савченко «Аудит: Навчальний Посібник»; О.А. Петрик, В.Я. Савченко, Д.Є. Свідерський «Організація та методика аудиту підприємницької діяльності» навчальний посібник. Інші автори, такі як В.І.Блонська; А.Г.Загородній; С.Я.Зубілевич; Т.Г.Камінська; В.В.Сопко визнають дохід ширшою категорією та зазначають про його вплив на визначення результату діяльності суб'єкта господарювання.

З 1 січня 2018 року МСБО 18 «Дохід» та МСБО 11 «Будівельні контракти» втратили чинність. Їм на заміну приходить єдиний універсальний стандарт – МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами», який кардинально змінює критерії для визнання доходів.

Новий стандарт МСФЗ 15 визначає порядок обліку окремих договорів із клієнтом або портфеля таких договорів, зобов'язань щодо виконання з подібними характеристиками.

Найпомітніші нововведення МСФЗ 15 полягають у тому, що підприємство має використовувати 5-рівневу модель визнання доходу і докладніше розкривати інформацію щодо контрактів із клієнтами для задоволення потреб користувачів звітності.

На першому кроці «Ідентифікація договору із замовником», тобто договір вважається дійсним, якщо він ухвалений сторонами, всі зобов'язання за ним виконуються; права кожного учасника договору щодо товарів або послуг можуть бути ідентифікованими; договір має комерційний сенс; умови оплати за договором можуть бути ідентифіковані. Якщо підприємство має одночасно два або більше договорів з одним замовником, то їх об'єднання для цілей обліку в один можливе, якщо виконуються такі умови : договори узгоджуються між собою однією комерційною метою; сума відшкодування за одним договором залежить від ціни або виконання іншого ; або товари чи послуги за договорами є одним зобов'язанням за договором.

На другому кроці «Визначення виконання забор'язань за договором» треба визначити товар або послуги, які були обіцяні замовнику, як зобов'язання до виконання : товари або послуги, що відрізняються один від одного або серія різних товарів чи послуг, які є подібними і мають один і той самий шаблон передачі замовнику.

На третьому кроці «Визначення ціни договору», установлюючи суму угоди, потрібно орієнтуватися на минулу звичайну ділову практику підприємства. Сума договору, крім фіксованої, може містити й змінну суму (знижки, відстрочки, бонуси за результатами роботи, штрафи тощо). Крім того, сума може бути змінена, якщо підприємство залежить від майбутніх подій, що впливають на суму наданих товарів або послуг (прив'язка ціни до індексу інфляції чи курсу валют).

На четвертому кроці «Розподілення ціни операцій на зобов'язання, які підлягають виконанню» підприємство має розподілити ціну операції на кожне зобов'язання до виконання в сумі, що відображає величину, за якою підприємство могло продати відповідні товари чи послуги окремо.

На п'ятому кроці «Визнання виручки, коли кожне зобов'язання виконано» підприємство може визнавати виручку протягом певного періоду або миттєво. Виручка визнається миттєво, крім випадків, коли одночасно виконуються такі умови: клієнт отримує і споживає вигоди від результатів роботи виконавця відповідно до виконаних робіт; результати роботи виконавця створюють або покращують актив,

контрольований замовником; актив, створюваний у процесі виконання робіт, не може бути використаний виконавцем з іншою метою; виконавець має право на оплату виконаної на поточну дату частки робіт.

Висновки. Основним принципом наведеної 5-рівневої моделі є те, що підприємство мусить визнавати виручку, відображаючи передачу товару або послуг покупцеві за вартістю відшкодування, що його підприємство розраховує отримати в обмін на ці товари або послуги. Приємним для бухгалтерів є той факт, що застосування МСФЗ 15 не обов'язкове. Це значить, що порівняльні дані 2017 року у фінансовій звітності 2018 року можуть наводитися за старими правилами. Якщо ж підприємство ухвалить рішення перерахувати порівняльні дані за новими правилами або застосувати МСФЗ 15 дочасно, воно повинно буде надати в примітках інформацію про вплив нових правил на статті фінансової звітності.

Література:

1. Доходи та витрати: Облік за міжнародними та національними стандартами // Т.Г. Рзаєва, Л.В. Джулій, О.В. Слишинська// Вісник Хмельницького національного університету 2010, № 5, Т. 3.- Режим доступу : <http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/3464/1/63rza.pdf>
2. Міжнародний стандарт фінансової звітності 15 (МСФЗ 15). Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2018 – Режим доступу: https://finmanagement.com.ua/wp-content/uploads/2018/01/IFRS-15_ukr_2016.pdf
3. П'ять кроків обліку виручки, або як визначити дохід за новим МСФЗ 15// Сергій Rogoznii, Ольга Карпачова// Все про бухгалтерський облік №95 18.10.2017. – Режим доступу: <https://www.hlb.com.ua/files/msfz.pdf>

Баранюк Ю.Р.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», аспірант 2-го року навчання
Київський національний торговельно-економічний університет
Науковий керівник – д. е. н., проф. кафедри фінансів Волосович С.В.*

ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Реформи в Україні останніх років викликані процесами європеїзації, децентралізації та прагненням демократизації суспільно-політичних відносин, впливають як на систему державного управління загалом, так і на організацію державного фінансового контролю зокрема. Нині, зміни в системі державного фінансового контролю є необхідними задля успішного завершення розпочатих економічних реформ.

Сформована інституційна система державного фінансового контролю в Україні частково відповідає нормам і принципам, зафіксованих в Лімській декларації, необхідність її перебудови з метою підвищення ефективності контрольних заходів обґрунтовано В. Піхоцьким в праці [1]. Недоліками системи державного фінансового контролю сьогодні залишаються дублювання функцій контрольними органами та низький рівень охоплення контрольними заходами ресурсів державного та місцевих бюджетів, що проявляється у відсутності фактичного розподілу підконтрольних фінансів на такі, що контролюються органом законодавчої влади, і на ті, що належать до компетенцій органів виконавчої влади.

Необхідність формування єдиної системи фінансового контролю в державному секторі країни актуалізується й у схваленій Концепції реалізації державної політики у сфері реформування системи державного фінансового контролю до 2020 року. Окрім відсутності цілісної системи державного фінансового контролю в країні, в Концепції [2] виокремлюються проблемні питання щодо: недосконалості нормативно-правового, фінансового, інформаційного та методологічного забезпечення системи фінансового контролю за державними ресурсами; браку законодавчої бази та методології для